

ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ КРАЙОВОГО РИБАЛЬСЬКОГО ТОВАРИСТВА У КРАКОВІ НА ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ РИБАЛЬСЬКОЇ ГАЛУЗІ У ГАЛИЧИНІ КІНЦЯ XIX – початку XX століття

Проілюстровано діяльність Крайового рибальського товариства у Кракові щодо лобіювання законодавчого забезпечення та правозастосування у галузі рибальства. Проаналізовано форму та методи впливу товариства на органи державної влади, співпрацю з міжнародними рибальськими організаціями. Виявлено особливості їх впливу на громадську свідомість через видання часопису, організацію курсів, виставок.

Ключові слова: рибальство; товариство; Галичина; державне управління.

Постановка проблеми. На цей час в Україні не врегульовані дієві механізми щодо ефективного партнерства органів публічної влади та громадських організацій у галузі рибальства. Для напрацювання дієвого механізму співпраці цінним є історичний досвід діяльності Крайового рибальського товариства.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Інформація про діяльність Крайового рибальського товариства висвітлена у фаховому часописі товариства «Циркуляр» («Ok?lnik»), згодом – «Рибальський циркуляр» («Ok?lnikRybacki»); часописі «Рибальський огляд» («Przeglądrybacki»), газетах «Рибальські відомості» («WiadomościRybackie») та «Вудкарські відомості» («WiadomościWędkarski»); Часописі «Мисливець» («Łowiec»), яке видавало Галицьке мисливське товариство. Багато інформації міститься також у центральному державному історичному архіві України, державному архіві Івано-Франківської області.

Мета статті полягає у тому, щоб дослідити вплив товариств на розвиток державного управління у галузі рибальства Галичини.

Для досягнення поставленої мети потрібно вирішити такі завдання:

- провести аналіз інституційної організації Крайового рибальського товариства;
- дослідити методи та форми впливу товариства на реалізацію статутних вимог;
- дослідити вплив товариства на органи публічної влади через організацію курсів, виставок, публікацій, кооперацію з міжнародними організаціями.

Виклад основного матеріалу. Для відстоювання власних інтересів люди організовуються у групи, які мають спільну мету та важелі тиску. Ці групи все

частіше називають «лобістськими групами», а їхню діяльність лобіюванням.

Одним з перших товариств, яке лобіювало інтереси рибалок у Галичині було Крайове рибальське товариство в Кракові, створене 24 серпня 1879 року відповідно до затвердженого статуту намісником Галичини (рескрипт від 2 серпня 1879 року). Відповідно до цього статуту офіс товариства розміщувався у Кракові, а не у центральному місті Галичини – Львові. Але діяльність товариства поширювалась на всю Галичину [1, с. 162]. Через рік після реєстрації товариство відповідно до статті 10 його статуту було організовано 20 філій по всій Галичині [2, с. 5]. Головним чином філії займалися наглядом за певними річками. Зокрема, Болехівська філія відповідала за стан рибальства на річках Свіча та Лімниця [3, с. 55], а Станиславівська – на річці Бистриці [4, с. 106]. На 1880 рік припадає пік популярності товариства, яке нараховувало 870 членів, а вже у 1884 році їх чисельність зменшується до 270 [5, с. 39]. У 1902 році у рибальському товаристві було 366 членів, в тому числі: 11 почесних і 17 довічних [6, с. 2–3]. Як свідчать історичні дані, товариство нараховувало в 1904 році 377 звичайних, 12 почесних, 17 довічних членів [7, с. 2]; а у 1906 році – 470 членів [8, с. 43–55]. Головною метою товариства були дії, які б підтримували розвиток та охорону рибальства у Галичині. У своїй діяльності товариство зобов'язувалось співпрацювати з органами влади та власниками рибальських господарств [9, с. 162]. Для кращої комунікації з органами державної влади товариство організувало видання часопису «Ok?lnik» («Циркуляр»). Перший номер цього журналу вийшов 20.03.1881 року. З 1902 року цей журнал отримує назву «Ok?lnik rybacki»

(Рибальський циркуляр), який виходив досить рідко. Так, наприклад: № 2 вийшов 20.02.1882 року, а вже № 3 – 24.08.1883 року, № 4 – лише у 1889 році. Починаючи з 1894 року, цей журнал почав виходити із періодичністю 4–10 номерів на рік. З часу заснування і до 1892 року часопис виходив накладом 500 примірників. З 1893 р. його тираж збільшується до 1000 екземплярів [10, с. 15]. Всі члени товариства та власники великих рибальських господарств отримували його безкоштовно [11, с. 6]. Для підтримки видання «Ok?lnik» Міністерство рільництва Австрії в 1900 році виділило 150 кронсубвенції [12, с. 162]. Окремо субвенція виділялась також і для фінансування інших статутних завдань товариства, що свідчить про тісну співпрацю між товариством та органами державної влади [13, с. 43–55]. Слід відмітити, що Галицьке мисливське товариство, на відміну від рибальського товариства, не отримувало жодних субвенцій [14, с. 71–75]. Крім того, лише рибальські товариства підтримувались за Другої Речі Посполитої, на них було витрачено 6 мільйонів злотих [15, с. 462].

Зацікавленість рибальською галуззю проявляли й перші особи Австрії. Зокрема, 23 жовтня 1895 року під час святкування 50-річчя правління цісаря Франца Йозефа I він призначив стипендії для переможців конкурсу на краще рибальське господарство [16, с. 1].

Для координації роботи рибальських товариств Австро-Угорської імперії у Відні організовували рибальські віча, в яких брали участь керівники рибальських товариств та власники великих рибних господарств Галичини [17, с. 2]. Зокрема, на шостому загальноавстрійському вічі рибалок у Відні було ухвалене рішення організувати спеціальний комітет з представників всіх рибальських товариств Галичини. Головною метою цього комітету було проголошено охорону річок та ставків від забруднення, що негативно впливало на рибальське господарство [18, с. 8–9]. Через деякий час комітет реорганізувався в Австрійське рибальське товариство. У 1905 році чисельність членів становила 375 осіб. Серед головних завдань товариства були охорона на законодавчому рівні риби під час спорудження та функціонування водяних млинів та гребель, забруднення річок, ведення рибальської статистики [19, с. 227–228].

Для пропагування рибальської галузі товариства організовували низку виставок, де презентувалась галузь. Зокрема, з 15 травня по 15 жовтня 1890 року у Відні на рільничо-лісовій виставці була представлена виставка рибальської продукції з Галичини [20, с. 168–169]. У 1891 році Крайове рибальське товариство взяло участь у виставці у Загребі. Роботу товариства було відзначено почесним дипломом, що було найвищою нагородою [21, с. 14]. У 1894 році у Львові в період з 5 червня до 10 жовтня була організована

загальнокрайова виставка, що стала імпульсом для розвитку торгівлі у Галичині [22, с. 357–362]. На виставці були представлені серед іншого рибальський будинок, акваріум. Для організації виставки товариство отримало 250 золотих [23, с. 19], а найбільше експонатів представив Станіслав Ключицькі [24, с. 16]. Активну участь товариство взяло й у міжнародній рибальській виставці, що проходила 1902 року у Відні [25, с. 19–20]. На торгівельній виставці риб 28–30 січня 1906 року у Львові товариство організувало реалізацію малька [26, с. 101].

Позитивний вплив на галузь рибальства мала організація товариством різноманітних короткотермінових курсів. Слід відмітити, що фінансування курсів проходило за кошти товариства. Практично з початку свого заснування товариство налагодило просвітницьку діяльність. Зокрема, у 1882 році були організовані курси для рибалок та власників ставів, одноденні лекції у містах Східної Галичини – Львові, Бродах, Хирові, Самборі, Старій Солі, Лопушанці [27, с. 47]. З метою ефективного розведення коропа на території Галичини 15 лютого 1892 році товариство організувало для широкого кола зацікавлених осіб лекцію «Про розведення карпа», а 18 червня 1892 року керівник товариства – доктор Зигмунт Фішер, прочитав лекцію «Розведення риби і штучне зариблення» [28, с. 12]. Слід відмітити, що товариство не лише заохочувало на лекціях до зариблення водойм мальком риби, але й вживало заходи. Лише за період з 1879 по 1888 рік у річку Дністер було випущено майже 30 тис. малька риби [29, с. 2]. Крім зариблення, товариство ставило перед собою мету акліматизувати лосося у річці Дністер, випускаючи щороку по 20–30 тисячікринок балтійського лосося у річку Сукіль [30, с. 127].

У листуваннях рибальських товариств, звітах про їхню діяльність теж залишилась інформація про проведення різноманітних одноденних та постійних курсів для рибалок. На них пропагували раціональні методи ведення річкового господарства, розповідали про загрозу поширення інфекцій риб тощо [31; 32]. Слід відмітити, що товариство не лише брало на себе організацію навчань, але й мотивувало учасників курсів добре навчатись преміями. Так, на регіональному конкурсі серед новостворених селянських ставкових господарств селянин В. Серета зі Східної Галичини (с. Ляшки) зайняв третє місце (з 15 учасників) і отримав 1 дукат золотом [33, с. 18].

Відомо, що з 17 березня по 2 листопада 1890 року доходи товариства становили 450 золотих, а на проведення виставок було витрачено 17,84 золотих, а для навчання – 10,62 золотих [34, с. 8]. Детальніше про діяльність товариства у період 1890–1903 р. подається у таблиці № 1

Огляд діяльності Краєвого рибального товариства
в Кракові за час з 1890 до 1904 рр. [35 с. 254-255]

Рік	Кількість членів		Доходи			Видатки		
	Довічних і почесних	Звичайних	Членські внески	Субвенції	Всього	Заріблення	Видавництво і інші видатки	Всього
1890	35	125	900		900	303	545	849
1891	33	163	487	500	987	24	335	359
1892	33	251	463	500	963	169	621	790
1893	33	246	1894	2300	4194	2194	1152	3346
1894	30	290	915	1600	2515	730	2933	3663
1895	31	294	1434	2500	3934	2921	1967	4888
1896	32	311	1589	4823	6412	2806	1758	4564
1897	32	334	1081	4800	5881	4722	2374	7096
1898	32	343	1512	4830	6342	4413	2489	6902
1899	31	355	1257	4830	6087	3105	2167	5273
1900	26	323	1251	4828	6079	2645	3985	6630
1901	25	332	1819	5010	6829	2503	5036	7539
1902	28	366	1794	7480	9274	2118	5083	7202
1903	29	358	3997	5330	9327	2871	4176	7047

На з'їзді фахівців, присвяченому справам рибальства, який відбувся у Львові 1895 року, за підтримки Крайового рибальського товариства було вирішено, що з метою виховання кадрів для рибальської галузі (ставничих) було запроваджено п'ять щорічних стипендій розміром по 200 зол. рин. для випускників нижчих землеробських шкіл, що виявлять бажання працювати в рибальстві [36, с. 10]. Слід відмітити, що австрійська адміністрація багато уваги приділяла підготовці професійних рибальських кадрів. Так, станом на початок 1890-х рр. рибальство, як навчальна дисципліна, викладалась у Вищій школі землеробства в Дублянах Львівського повіту (нині місто у Жовківському районі), в Крайовій середній школі землеробства в Черніхові (Польща, Живецький повіт), в Крайовій нижчій школі землеробства в Коберничах (Польща, Бельський повіт), Крайовій школі лісового господарства у Львові та школі лісничих у Болехові Долинського повіту [37, с. 7].

Крайове рибальське товариство для організації навчання співпрацювало з Краківським рільничим товариством. У період з 29 червня по 2 липня 1905 року Зигмунт Фішер провів навчання для 62 осіб. Про важливість навчання свідчить той факт, що участь у курсах взяли слухачі з інших держав – Царства Польського та Литви. Для організації курсів товариство витратило 360 крон [38, с. 90].

З метою налагодження ефективного ведення рибальського господарства на території Галичини товариство подавало звернення до органів виконавчої влади після проведення низки перевірок організації рибальства [39; 40; 41]. Одним із інструментів впливу було оприлюднення звернень через тодішні засоби масової інформації. Зокрема, свою стурбованість щодо забруднення промисловими відходами річок Галичини товариство висловило намісництву Галичини, відзначаючи, що це питання розглядали на рільничо-лісовому конгресі 3 вересня 1890 року у Відні. У зверненні вимагали, щоб влада взяла на себе контроль за промисловими підприємствами, щоб не допустити забруднення водойм. Серед іншого пропонували утворити спеціальний контролюючий орган при намісництві Галичини, а до контролю залучити не лише товариство, але й спеціалістів – хіміків, бактеріологів, зоологів і гідротехніків [42, с. 8–9].

Своє обурення бездіяльністю органів державної влади в частині дотриманням вимог рибальського закону висловив у 1892 році делегат Крайового рибальського товариства Й. Вархол, вказуючи, що старости Бережан, Золочева, Підгайців, Стрия, Долини, Турки, Дрогобича фактично допускають правовий нігілізм у галузі риболовлі. На його думку, на всю Галичину лише двоє старост вживають відповідних заходів [43, с. 6]. Керівник товариства З. Фішер через пресу звертав увагу влади на головні причини зни-

ження рибостану річок Східної Галичини: бездіяльність влади в частині сплаву дерева; забруднення річок відходами з нафтопереробних та текстильних підприємств; величезну кількість гатей, на яких відсутні рибоходи (конструкції, що давали можливість риbam долати греблі на водоймах) [44, с. 36–41].

Тогочасні дослідники відзначали, що великих збитків рибальському господарству Галичини завдає браконьєрський спосіб добування риби з застосуванням динаміту та забруднення водойм побутовими та промисловими викидами [45, с. 36–39]. Зокрема, велике отруєння риби сталось на Дністрі 2 червня 1903 року після того, як на нафтопромислах Борислава через велику раптову зливу, переповнились збірники нафти, і вона вилілась у Дністер. На великій площі загинуло дуже багато малька, а рибальські господарства зазнали великих збитків. Лише один із власників рибальського ревіру біля Розвадова нарахував збитків на 2 тис. крон. Господарі рибальських ревірів звинувачували не лише власників нафтопромислів за недбалість, але й інспекцію з нагляду за видобутком нафти, тобто, за відсутність контролю за цим питанням і невиконання розпорядження Намісництва Галичини від 29 грудня 1896 р. L. 84167 «Про організацію, отримання і виготовлення бензинів та мастил». Для відшкодування збитків практично всі орендарі звернулись до своїх старост, щоб ті покарали винних відповідно до розпорядження намісництва від 18 січня 1812 року п. 16 та 64 та відшкодували завдані рибному господарству збитки [46, с. 214].

Товариство намагалось також перебрати на себе функції держави з охорони навколишнього природного середовища. Зокрема, у 1895 році воно звернулось до керівництва фабрики з виробництва паперу у Побочі Золочівського повіту, вимагаючи припинити щоденний скид у річку Буг 300 кг гіпохлориту вапна, який використовували для відбілювання продукції [47, с. 15].

Товариство відзначало, що через малообізнаність з рибальською справою жандарми мало впливали на виконання вимог рибальського законодавства [48, с. 7.]. Тому з метою ефективного контролю за виконанням вимог Рибальського закону 1887 р. товариство налагодило тісну співпрацю із жандармерією. Зокрема, Львівську школу жандармів товариство забезпечило літературою в галузі рибальства [49, с. 5]. Крім того, примірники рибальського атласу були розіслані на місця відділкам поліції та іншим органам контролю [50, с. 22].

Для належної організації контролю за реалізацією риби товариство направило у 1903 році Краківському магістрату звернення з вимогою встановити посаду торгового комісара з повноваженнями контролю за якістю риби, яку реалізовувало на краківському ринку [51, с. 64]. З метою належної організації за роботою ринків Львівський магістрат виступив ініціатором

організації спілки торгівців рибою на Львівському ринку. Для цього продавцям риби було запропоновано зібратись у львівському магістраті 9 червня 1900 року на установчі збори спілки [52, с. 2]. Крім належного контролю за реалізацією риби на ринках товариство звертало увагу торгівців на гуманне відношення до риби, вказуючи, що на Краківському ринку «ще живій рибі розпорюють живіт, так що ікра та кров тече по столах, а риба мучиться» [53, с. 6–7].

Слід відмітити, що задекларовані у статуті важелі впливу на органи державної влади грубо порушувались й самим керівництвом товариства. Зокрема, у Станиславові (1934 р.) порушено карну справу проти орендаря XIX округу р. Бистриці Ф. Фрізнера та делегата Товариства любителів вудкового спорту Р. Матусова [54], які всупереч законодавству організували вилов риби сітками. Поліція встановила нелегальний вилов нерестової марени та підусту вагою 400 кг [55]. Крім відкриття кримінальної справи на керівників товариства місцева влада припинила існування самого товариства. Але через деякий час повітова влада зареєструвала нове рибальське товариство «Вудилище», куди й перейшли порушники закону [56]. Тодішній секретар товариства – А. Молицький, звертав увагу, що лише для піднесення власної самооцінки до товариства записались «урядовці, професори, лікарі та інші міщани, котрі не дуже й можуть спричинитись до розвитку рибальства» [57, с. 17]. Зокрема, серед 64 членів товариства у Стрию нараховувалось 11 греко-католицьких священиків [58, с. 2].

Висновок.

З метою кооперації зусиль щодо ефективного ведення рибальського господарства зацікавлені особи з числа власників великих рибальських господарств, науковців, рибалок-спортсменів створили Крайове рибальське товариство. Для лобювання своїх інтересів члени товариства чинили вплив на органи державного управління у формі звернень, які для більшого резонансу публікувались в спеціалізованій рибальській літературі. Серед основних проблем, які піднімало товариство – забруднення водойм промисловими відходами, дотримання вимог законодавства при оренді рибальських ревірів, дотримання мінімально допустимої величини виловленої риби, належна організація торгівлі рибою на ринках. Встановлено, що органи державної влади та місцевого самоврядування реагували на такі апеляції розпорядчими рішеннями, прийнятими під тиском товариства. З метою популяризації галузі рибальства і отримання бюджетних коштів на розвиток галузі товариство організовувало курси, виставки, проводило наукові дослідження, видавало періодичні фахові друковані видання. Виявлено низку випадків порушень вимог рибальського законодавства членами товариства, та відповідну реакцію на них.

Список використаних джерел

1. Nowicki M. Do świętego wydziału towarzystwa łowieckiego we Lwowie//Łowiec. – 1879. – № 11. – S.162.
2. Dział informacyjny // Okólnik. – 1881. – № I. – S. 5.
3. Fiszer Z. Rybactwo na powszechnej wystawie krajowej we Lwowie w roku 1894 / Zygmunt Fiszer. – Lwów, 1895. – S.55.
4. Nowicki M. Zarybienie wód Galicyi w roku 1882 / M. Nowicki //Łowiec. – 1883. – № 7. – S. 106.
5. Molicki A. Krajowe Towarzystwo Rybackie w Krakowie / A. Molicki // Łowiec. – 1885. – № 2. – S. 39.
6. Sprawozdanie z czynności krajowego Towarzystwa rybackiego w Krakowieza czas od 1 stycznia 1902 r. do 31 grudnia 1902 r.// Okólnik. – 1903. – № 62. – S.2-3.
7. Ilość członków// Okólnik. – 1905. – № 74. – S.2.
8. Wiedza i życie. SeryaIV. – TomVII. – Lwów-Warszawa: Wydawnictwozwiązkunaukowo-literackiegoweLwowie, 1910. – S. 43-55.
9. Nowicki M. Do świętego wydziału towarzystwa łowieckiego we Lwowie//Łowiec. – 1879. – № 11. – S.162.
10. Okólniki // Okólnik. – 1892. – № 6. – S.15.
11. Okólnik. // Okólnik. – 1897. – №25. – S.6.
12. Subwencja na wydawnictwo Okólnika // Okólnik. – 1901. – № 53. – S.162.
13. Wiedza i życie. SeryaIV. – TomVII. – Lwów-Warszawa: Wydawnictwozwiązkunaukowo-literackiegoweLwowie, 1910. – S.43-55.
14. Memorjał//Łowiec. – 1917. – № 9-10. – S.71-75.
15. Pawlikowski M.K. Sprawa pilna i zasadnicza//ŁowiecPolski – 1930. – № 23. – S. 462.
16. Ustanowienie stypendy?w// Okólnik. – 1895. – № 18. – S. 1.
17. Piąty austriacki wiec rybak?w w Wiedniu // Okólnik. – 1894. – № 13. – S.2.
18. Sprawa zanieczyszczania rzek // Okólnik. – 1899. – № 37. – S. 8-9.
19. Uroczystości rybackie w Wiedniu // Okólnik. – 1905. – № 78. – S.227-228.
20. Powszechna wystawa rolnicza i leśnicza w Wiedniu // Sylwan. – 1889. – № 4. – S.168-169.
21. Wystawy // Okólnik. – 1892. – № 6. – S.14.
22. Проців О.Р. Участь Галичини у першій міжнародній мисливській виставці у Відні 1910 року// Науковий вісник НЛТУ: збірник науково-технічних праць. Вип. 21.8. – Львів, 2011. – С.357-362.
23. Rybactwo na wystawie krajowej we Lwowie r. 1894. // Okólnik. – 1894. – № 14. – S. 19.
24. Wystawa krajowa we Lwowie // Okólnik. – 1895. – № 15. – S. 16.
25. Międzynarodowa wystawa rybacka w Wiedniu w r. 1902 // Okólnik. – 1902. – № 56. – S.19-20.
26. Wystawa targowa nasion połączona z wystawą narybku we Lwowie // Okólnik. – 1906. – № 83. – S.101.
27. Wykłady o rybactwie w roku 1882 // Okólnik. – 1883. – № III. – S. 47.
28. Wykłady o rybactwie // Okólnik. – 1892. – № 6. – S.12.
29. Zestawienie zarybienia wód Galicyi od r. 1879 do 1888 // Okólnik. – 1889. – №4. – S.2.
30. Łosoś w dorzeczu Dniestru // Łowiec. – 1895. – № 8. – S. 127.
31. Державний архів Івано-Франківської області, м. Івано-Франківськ, ф. 2, Станиславське воєводське управління, м. Станислав, 1919–1939 рр. оп. 9, спр. 260, Звіт інструктора з рибальства про роботу на території Львівського, Станиславського і Тернопільського воєводства за 1930 р. 11 лютого 1931 р., 8 арк.
32. Державний архів Івано-Франківської області, м. Івано-Франківськ, ф. 2, Станиславське воєводське управління, м. Станислав, 1919–1939 рр. оп. 9, спр. 285, Листування з Міністерством землеробства і повітовими старостами про боротьбу з захворюванням риби у водоймах і про надання дотацій рибальським організаціям. 16 червня 1930 р. – 13 листопада 1931 р., 51 арк.
33. W. Przyznanie nagrod / W. // Okólnik. – 1894. – № 11. – S. 18.
34. Przyschodu i Rozchodu fundusz?w krajowego Tow. Rybackiego w Krakowie // Okólnik. – 1891. – №5. – S. 8.
35. Towarzystwo rybackie od roku 1890 do roku 1904 // Okólnik. – 1904. – №72. – S. 254-255.
36. Ankieta rybacka we Lwowie // Okólnik. – 1895. – № 18. – S. 10.
37. SprawozdanieczynnościokrajowegoTRzaczasod 1 września 1892 do 31 grudnia 1892 r. // Okólnik. – 1893. – № 7. – S. 7.
38. Wykłady wędrownе.VIII. Kurs rybacki. // Sprawozdaniec. k.towarzystwa rolniczegoKrakowskiegooraztowarzystw pokrewnychza rok 1905.w Krakowie.nakładem c. k towarzystwa rolniczego Krakowskiegodrukarnia A. Koziańskiego, 1906. – S.90.
39. Центральний державний історичний архів України у м. Львів ф. 844, Малопольське мисливське товариство, м. Львів, 1876–1939 рр. оп. 1, спр. 35, Звіт про розведення риб в річках Галичини 1884 р. 1884 р., 3 арк.
40. Центральний державний історичний архів України у м. Львів ф. 844, Малопольське мисливське товариство, м. Львів, 1876–1939 рр. оп. 1, спр. 36, Звіт Новицького М. про результати перевірки рибальської справи в Галичині у 1884 р. 1884 р., 2 арк.
41. Центральний державний історичний архів України у м. Львів ф. 844, Малопольське мисливське товариство, м. Львів, 1876–1939 рр. оп. 1, спр. 9, Статут Крайового рибальського товариства в Кракові. Каталог видань товариства. 1879-1887 рр., 7 арк.
42. Zanieczyszczanie wód bieżących // Okólnik. – 1892. – № 6. – S. 8-9.
43. Sprawozdanie p. Eugeniusza Beneczka delegata z czynności w r. 1892 // Okólnik. – 1893. – № 8. – S. 6.
44. Fiszer Z. Stosunki rybackie nad Prutem i Czeremoszem / Z. Fiszer // Okólnik. – 1893. – № 9. – S. 36–41.
45. Nepomucen J. O potrzebie rozwoju przemysłu domowego w Galicji / Jan Nepomucen. – Lwów: Nakładem autora.Główny skład w księgarni F. H. Richtera, 1878. – S.36-39.
46. Wielkie zytricie ryb w Dniestrze // Okólnik. – 1903. – №66. – S.214.
47. Zanieczyszczanie rzek // Okólnik. – 1895. – № 15. – S. 15.
48. Ankieta rybacka we Lwowie // Okólnik. – 1895. – № 18. – S. 7.
49. W. Ochrona rybactwa przez c. k. Żandarmeryę / W. // Okólnik. – 1897. – № 30. – S. 5.
50. Fiszer Z. Rybactwo na wystawie krajowej we Lwowie r. 1894 / Z. Fiszer // Okólnik. – 1895. – № 14. – S. 22.

51. Sprzedaż nieświerzych ryb // Okólnik. – 1903. – №59. – S.64.
52. Zgromadzenie drobnych handlarzy//Gazeta lwowska. – 1900. – № 126. – 2 czerwca. – S.2.
53. Przeciw dręczeniu ryb. // Okólnik. – 1897. – № 30. – S.6-7.
54. Державний архів Івано-Франківської області, м. Івано-Франківськ, ф. 6, Станіславське повітове староство, м. Станіслав, 1918–1939 рр. оп.2, спр. 47,. Циркулярні розпорядження Станіславського воєводського управління про справи рибальства а території Станіславського повіту. 17 грудня 1921 р. – 6 серпня 1935 р., арк. 127.
55. Державний архів Івано-Франківської області, м. Івано-Франківськ, ф. 6, Станіславське повітове староство, м. Станіслав, 1918–1939 рр. оп.2, спр. 47,. Циркулярні розпорядження Станіславського воєводського управління про справи рибальства а території Станіславського повіту. 17 грудня 1921 р. – 6 серпня 1935 р., арк. 143.
56. Державний архів Івано-Франківської області, м. Івано-Франківськ, ф. 2, Станіславське воєводське управління, м. Станіслав, 1919–1939 рр. оп. 9, спр. 285, Листування з Міністерством землеробства і повітовими староствами про боротьбу з захворюванням риби у водоймах і про надання дотацій рибальським організаціям. 16 червня 1930 р. – 13 листопада 1931 р., арк. 32-33.
57. Molicki A. Krajowe Towarzystwo Rybackie w Krakowie / A. Molicki // Łowiec. – 1885. – № 1. – S. 17.
58. Sprawozdanie z czynności krajowego TR // Okólnik. – 1889. – № V. – S. 2.

О. Р. Проців,

канд. наук с гос. упр.,

Івано-Франківське обласне управління лісного і охотничого господарства, г. Івано-Франківськ, Україна

**ОСОБЕННОСТИ ВЛИЯНИЯ КРАЕВОГО РЫБОЛОВНОГО ОБЩЕСТВА В КРАКОВЕ
НА ГОСУДАРСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ РЫБОЛОВНОЙ ОТРАСЛИ В ГАЛИЧИНЕ
конца XIX – начала XX века**

Статья посвящена исследованию которое обусловлено обстоятельством, что сегодня проблема государственного регулирования отрасли рыболовного хозяйства остается недостаточно исследованной в отечественной научной литературе по проблемам государственного управления и является дискуссионной в обществе. С утверждением демократических режимов управления коренным образом меняются взаимоотношения в функционировании общественных организаций. С этой целью исследовано влияние краевого рыболовного общества в Краковина развитие государственного управления в области рыболовства Галичины. Для достижения поставленной метипроведено анализ институциональной организации Краевого рыболовного общества, исследованы методы и формы воздействия общества на реализацию уставных требований, а также влияние общества на органы публичной власти через организацию курсов, выставок, публикаций, кооперацию с международными организациями.

Ключевые слова: рыболовство; общество; Галичина; государственное управление.

O. Protsiv,

PhD in Political sciences,

Ivano-Frankivsk Regional Department of Forestry and Hunting of the, Ivano-Frankivsk, Ukraine

**PECULIARITIES OF THE INFLUENCE OF THE REGIONAL FISHING COMMUNITY IN KRAKOW ON THE
STATE MANAGEMENT OF THE FISHING INDUSTRY IN GALICIA
AT THE END OF THE 19TH – early 20TH century**

The article is devoted to the study, which is due to the fact that today the problem of state regulation of the fishing industry remains insufficiently studied in the domestic scientific literature on public administration issues and is debatable in the society. With the approval of democratic governance regimes, relations in the functioning of public organizations change radically. For this purpose, the influence of the regional fishing community in Cracow on the development of public administration in the field of fishing in Galicia has been investigated. To achieve the above analysis of the institutional organization of the Krai Fishing Society, the methods and forms of the impact of society on the implementation of statutory requirements, as well as the influence of society on public authorities through the organization of courses, exhibitions, publications, cooperation with international organizations.

Key words: fishing; society; Galicia; public administration.

Рецензенти: **Євтушенко А. Н.**, д-р політ. наук, професор;
(Чорноморський національний університет імені Петра Могили)
Мазак А. В., канд. наук з держ. упр., доцент.
(Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу)

© Проців О. Р., 2017

Дата надходження статті до редколегії 12.04.17